

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 18.5.2022
COM(2022) 222 final

2022/0160 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei (UE) 2018/2001 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, a Directivei 2010/31/UE privind performanța energetică a clădirilor și a Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică

(Text cu relevanță pentru SEE)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Pactul verde european a plasat eficiența energetică și energia din surse regenerabile în centrul tranziției către o energie curată. Tensiunile internaționale actuale în urma invadării Ucrainei de către Rusia, contextul geopolitic general și prețurile foarte ridicate la energie au exacerbât necesitatea de a accelera eficiența energetică și implementarea energiei din surse regenerabile în Uniune, cu obiectivul de a avea un sistem energetic mai independent de țările terțe. Accelerarea tranziției verzi către energia din surse regenerabile și creșterea eficienței energetice va reduce emisiile, va reduce dependența de combustibilii fosili importati și va oferi prețuri accesibile la energie cetățenilor și întreprinderilor europene în toate sectoarele economiei.

Obiectivele Uniunii privind eficiența energetică și energia din surse regenerabile ar trebui să reflecte nevoia urgentă de a accelera eficiența energetică și implementarea energiei din surse regenerabile și, prin urmare, ar trebui majorate. Aceste obiective revizuite înlocuiesc modificarea obiectivelor prezentate în propunerile de reformare a Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică¹ și de modificare a Directivei (UE) 2018/2001 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile², adoptate la 14 iulie 2021.

În plus, deoarece clădirile reprezintă 40 % din energia consumată și 36 % din emisiile directe și indirecte de gaze cu efect de seră legate de energie, este necesar să se intensifice implementarea instalațiilor solare pe clădiri. Aceasta este una dintre cele mai rapide modalități de a implementa energia din surse regenerabile la scară largă, de a reduce utilizarea combustibililor fosili în clădiri și de a accelera decarbonizarea și electrificarea consumului lor de energie.

De asemenea, procedurile administrative lungi și complexe au fost identificate ca unul dintre principalele obstacole din calea investițiilor în sursele regenerabile de energie (SRE) și în infrastructura conexă. Raportul intermediar al studiului privind simplificarea SRE, elaborat pentru Comisie³ și publicat împreună cu prezenta propunere, a arătat că problemele administrative și de rețea reprezintă aproximativ 46 % dintre toate barierele identificate și se preconizează că vor crește în viitor. Pentru unele tehnologii la scară largă din domeniul energiei din surse regenerabile, cum ar fi energia eoliană și energia fotovoltaică, barierele administrative devin din ce în ce mai importante decât alte tipuri de bariere. Odată cu progresul tranziției energetice, pe măsură ce tehnologiile din domeniul energiei din surse regenerabile se maturizează, iar proiectele devin mai puțin dependente de schemele de sprijin, barierele administrative devin mai proeminente.

Cele mai frecvente bariere legate de procesul administrativ pentru proiectele privind energia din surse regenerabile identificate în studiul privind simplificarea surselor regenerabile de

¹ COM(2021) 558.

² COM(2021) 557.

³ *Technical support for RES policy development and implementation – Simplification of permission and administrative procedures for RES installations (“RES Simplify”)* [Asistență tehnică pentru elaborarea și punerea în aplicare a politicii în domeniul surselor regenerabile de energie – Simplificarea procedurilor de autorizare și administrative pentru instalațiile SRE („Simplificarea SRE”)]. <https://data.europa.eu/doi/10.2833/239077>.

energie⁴ sunt sarcina birocratică, procesele netransparente, lipsa coerenței juridice, precum și un cadru și orientări incomplete și vagi care conduc la interpretări diferite ale legislației existente de către autoritățile competente.

Bunurile publice în conflict reprezintă a doua sursă principală de obstacole în calea implementarea instalațiilor de energie din surse regenerabile. Acest lucru este valabil în special pentru energia eoliană, energia geotermală și energia hidroelectrică, precum și pentru energia solară fotovoltaică. Cele mai importante dintre acestea se referă la protecția mediului (biodiversitatea și protecția speciilor pe cale de dispariție și protecția corpurilor de apă), la alte utilizări ale terenurilor și la problemele de apărare militară/aeriană.

Alte obstacole identificate în studiu se referă la lipsa de sprijin din partea factorilor de decizie politică sau la opoziția prelungită din partea instituțiilor publice sau private sau a publicului însuși.

În cele din urmă, au fost identificate, de asemenea, probleme legate de racordările la rețea și de procedurile de exploatare, care afectează grav implementarea energiei din surse regenerabile într-o serie de state membre.

La 18 ianuarie 2022, Comisia a publicat o cerere de contribuții și o consultare publică deschisă pentru a colecta opiniile părților interesate cu privire la procedurile și procesele de acordare a autorizațiilor pentru proiectele privind energia din surse regenerabile⁵. Această consultare publică a fost efectuată în contextul elaborării Recomandării Comisiei privind procedurile de acordare a autorizațiilor și contractele de achiziție de energie electrică, adoptată la 18 mai, alături de prezenta propunere. Rezultatele acestei consultări publice confirmă faptul că barierele administrative reprezintă un obstacol major în calea accelerării implementării energiei din surse regenerabile (pentru mai multe detalii, a se vedea secțiunea 3 de mai jos).

Ca urmare a acestor bariere, perioada de pregătire a proiectelor privind energia din surse regenerabile poate dura până la 10 ani. O condiție prealabilă pentru accelerarea concretizării proiectelor din domeniul energiei din surse regenerabile o constituie, prin urmare, simplificarea și scurtarea procesului de autorizare, astfel cum se prevede în Comunicarea REPowerEU⁶. Propunerea vizează simplificarea și scurtarea în continuare a proceselor administrative de acordare a autorizațiilor aplicabile proiectelor din domeniul energiei din surse regenerabile, într-un mod coordonat și armonizat în întreaga UE. Acest lucru este necesar pentru a accelera implementarea energiei din surse regenerabile în întreaga UE, pentru a asigura atingerea obiectivelor ambițioase ale UE în materie de climă și energie pentru 2030 și a obiectivului neutralității climatice până în 2050.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Prezenta propunere modifică actuala Directivă (UE) 2018/2001 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile. Aceasta se bazează pe cadrul existent de raționalizare a procedurilor administrative pentru proiectele din domeniul energiei din surse regenerabile, care introduce, printre alte elemente, o durată maximă a procesului de acordare a autorizațiilor

⁴ Studiul privind simplificarea SRE identifică și clasifică diferitele tipuri de bariere administrative cu care se confruntă proiectele din domeniul energiei din surse regenerabile. Raportul intermediar privind simplificarea SRE, paginile 14-16.

⁵ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13334-Proiecte-privind-energia-din-surse-regenerabile-procese-de-acordare-a-autorizatiilor-si-contracte-de-achizitie-de-energie-electrica_ro.

⁶ REPowerEU: acțiuni europene comune pentru o energie mai accesibilă ca preț, sigură și durabilă, COM(2022) 108 final („Comunicarea REPowerEU”).

aplicabilă centralelor de energie din surse regenerabile. Totuși, în contextul situației geopolitice actuale, sunt necesare măsuri suplimentare pentru a spori și mai mult aprovizionarea cu energie din surse regenerabile în Uniune. În special, sunt necesare măsuri consolidate de accelerare a procedurilor de autorizare pentru noile centrale de energie din surse regenerabile sau pentru adaptarea instalațiilor existente.

În plus, obiectivul Uniunii privind energia din surse regenerabile trebuie să fie mai ambițios. La articolul 1 punctul 2 litera (a) din propunerea de modificare a Directivei (UE) 2018/2001 adoptată la 14 iulie 2021⁷, acest obiectiv a fost deja majorat de la 32 % la 40 %. Cu toate acestea, având în vedere schimbarea radicală a condițiilor de piață pentru combustibilii fosili utilizați în sectorul energiei electrice, al încălzirii și al transporturilor care a avut loc de atunci și până în prezent, inclusiv în ceea ce privește creșterea prețurilor și necesitatea ca UE să își elimine treptat dependența de importurile de energie din Rusia, este necesar să se majoreze obiectivul în materie de energie din surse regenerabile pentru 2030 la 45 %, astfel încât acestea să contribuie mai bine la atingerea acestui obiectiv, precum și la asigurarea unor prețuri competitive la energie.

Prezenta propunere modifică, de asemenea, Directiva 2010/31/UE privind performanța energetică a clădirilor. Aceasta se bazează pe cadrul existent privind performanța energetică a clădirilor și energia din surse regenerabile. Prezenta propunere introduce obligații pentru statele membre de a promova implementarea instalațiilor solare pe clădiri.

Articolul 4 alineatul (1) din propunerea de reformare a Directivei privind eficiența energetică, adoptată la 14 iulie 2021, a majorat deja obiectivul Uniunii în materie de eficiență energetică pentru 2030 la 9 % în comparație cu previziunile scenariului de referință din 2020. Cu toate acestea, având în vedere prețurile ridicate la energie și o schimbare radicală a condițiilor de piață care conduc la îmbunătățirea raportului cost-eficacitate în cazul măsurilor de eficiență energetică, precum și necesitatea ca Uniunea să își depășească dependența de combustibilii fosili și de importurile de energie din Rusia, este necesar ca obiectivul pentru 2030 privind eficiența energetică să fie majorat din nou, la 13 %, pentru a se asigura faptul că acest obiectiv și obiectivele de decarbonizare sunt realizate rapid și într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor. Prin urmare, propunerea modifică, de asemenea, Directiva 2012/27/UE privind eficiența energetică, pentru a consolida eficiența energetică și a majora obiectivul Uniunii privind eficiența energetică pentru 2030.

Comisia va informa colegiuitorii cu privire la următoarele:

- articolul 1 alineatul (2) litera (a) din propunerea de modificare a Directivei (UE) 2018/2001, adoptată în iulie, ar trebui considerat înlocuit de articolul 1 alineatul (2) din prezenta propunere;
- articolul 2 din prezenta propunere ar trebui considerat ca fiind adăugat la propunerea de reformare a Directivei 2010/31/UE prezentată la 15 decembrie 2021⁸. Prin urmare, dacă propunerea este adoptată, acest aspect ar trebui să se reflecte în reformarea directivei respective;
- articolul 3 din prezenta propunere ar trebui să se considere că înlocuiește articolul 4 alineatul (1) din propunerea de reformare a Directivei 2012/27/UE prezentată la 14 iulie 2021. Prin urmare, dacă propunerea este adoptată, acest aspect ar trebui să se reflecte în reformarea directivei respective.

⁷ COM(2021) 557.

⁸ COM(2021) 802.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Propunerea este în concordanță cu un set mai larg de inițiative menite să consolideze reziliența energetică a Uniunii și să o pregătească pentru eventuale situații de urgență, în special cu propunerile Comisiei cuprinse în pachetul legislativ „Pregătiți pentru 55”, îndeosebi revizuirea Directivei (UE) 2018/2001 și reformarea Directivelor 2010/31/UE și 2012/27/UE.

În urma recentelor evoluții geopolitice, în martie 2022 Comisia a emis Comunicarea REPowerEU. În conformitate cu Comunicarea REPowerEU, Comisia a publicat o recomandare privind accelerarea procedurilor de acordare a autorizațiilor pentru proiectele din domeniul energiei din surse regenerabile, însoțită de orientări pentru a ajuta statele membre să accelereze procesul de autorizare a centralelor de energie din surse regenerabile. Acest lucru va oferi statelor membre instrumentele necesare pentru a începe deja reducerea timpului necesar pentru aprobarea cererilor pentru centralele de energie din surse regenerabile și, astfel, pentru a răspunde rapid la criza energetică fără precedent provocată de situația geopolitică actuală. În plus, Comisia prezintă această propunere pentru a se asigura că proiectele sunt aprobate într-un mod mai simplu și mai rapid în întreaga Uniune. Faptul că recomandarea este urmată de o propunere legislativă le va oferi mai multă certitudine promotorilor de proiecte și investitorilor, în timp ce statele membre ar trebui să avanseze deja în direcția accelerării procedurilor de acordare a autorizațiilor, în conformitate cu recomandarea. În plus, o punere în aplicare rapidă și eficientă a recomandării poate juca un rol esențial pentru a se asigura faptul că statele membre își îndeplinesc noile obligații care le revin în temeiul prezentei propuneri.

Propunerea vizează raționalizarea în continuare a diferitelor etape ale proceselor de acordare a autorizațiilor aplicabile energiei din surse regenerabile, inclusiv evaluarea impactului potențial asupra mediului. Politicile din domeniul energiei din surse regenerabile și al mediului urmăresc obiective strâns interconectate, deoarece ambele servesc aceluiași obiectiv general de atenuare a schimbărilor climatice. Propunerea consolidează rolul pe care îl pot juca evaluările de mediu ale planurilor sau programelor realizate de statele membre în conformitate cu Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁹ în vederea unei implementări mai rapide a surselor regenerabile de energie, în special în vederea desemnării zonelor pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile. Propunerea prevede, de asemenea, un cadru specific pentru procedurile de acordare a autorizațiilor pentru proiectele individuale în domeniul energiei din surse regenerabile situate în zonele pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile și în afara acestora. Un astfel de cadru combină în mod eficient necesitatea de a autoriza rapid și simplu majoritatea proiectelor care nu sunt susceptibile să genereze riscuri pentru mediu, cu un nivel ridicat de protecție prin asigurarea unui control mai strict al celor mai problematice proiecte.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temei juridic**

Propunerea se bazează pe două temeiuri juridice:

⁹ Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului.

- articolul 194 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene¹⁰ (TFUE), care oferă temeiul juridic pentru propunerea de măsuri privind dezvoltarea de noi surse de energie și energii regenerabile și promovarea eficienței energetice, care sunt obiective ale politicii energetice a Uniunii, prevăzute la articolul 194 alineatul (1) litera (c) din TFUE;

- articolul 192 alineatul (1) din TFUE, care constituie temeiul juridic pentru modificarea aplicării *acquis*-ului Uniunii în domeniul mediului.

- **Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)**

Necesitatea acțiunii la nivelul UE

O implementare accelerată și eficientă din punctul de vedere al costurilor a energiei din surse regenerabile durabile, în conformitate cu obiectivele ambițioase ale Pactului verde european și ale Comunicării REPowerEU, nu poate fi realizată de către statele membre în mod individual. Este necesară o abordare la nivelul UE pentru a oferi stimulente adecvate statelor membre cu niveluri diferite de ambiție pentru a accelera, în mod coordonat, tranziția energetică de la sistemul energetic tradițional bazat pe combustibili fosili către un sistem energetic mai integrat și mai eficient din punct de vedere energetic, bazat pe surse regenerabile de energie.

Având în vedere diferitele politici și priorități energetice ale statelor membre, o acțiune întreprinsă la nivelul UE, sprijinită de un cadru robust de guvernare, ar putea fi mai potrivită pentru atingerea obiectivului climatic al UE și consolidarea necesară a implementării surselor regenerabile de energie decât o acțiune întreprinsă doar la nivel național sau local.

Procedurile administrative lungi și complexe reprezintă un obstacol esențial în calea investițiilor în energia din surse regenerabile și în infrastructura conexă. Durata și complexitatea procedurilor de acordare a autorizațiilor variază foarte mult între diferitele tehnologii în domeniul energiei din surse regenerabile și între statele membre. Deși statele membre pot lua măsuri pentru a elimina obstacolele existente la nivel național, este necesară o abordare europeană coordonată pentru scurtarea și simplificarea procedurilor de acordare a autorizațiilor și ale proceselor administrative, pentru a accelera implementarea necesară a energiei din surse regenerabile. Acest lucru este, la rândul său, necesar pentru ca UE să își atingă obiectivele în materie de climă și energie pentru 2030 și obiectivul pe termen lung privind neutralitatea climatică, precum și să elimine treptat dependența sa de combustibilii fosili din Rusia și să reducă prețurile energiei. Ținând seama de diferitele politici, priorități și proceduri energetice ale statelor membre și având în vedere necesitatea urgentă de a accelera implementarea energiei din surse regenerabile în toate statele membre, acțiunea la nivelul UE este mai susceptibilă să ducă la atingerea obiectivelor necesare decât acțiunea la nivel național sau local.

Acțiunea la nivelul Uniunii este necesară pentru a se asigura faptul că statele membre contribuie la obiectivul obligatoriu de eficiență energetică la nivelul UE și că acesta este îndeplinit în mod colectiv și eficient din punctul de vedere al costurilor. Acțiunea la nivelul Uniunii va completa și va consolida acțiunile la nivel național și local în vederea intensificării eforturilor în domeniul eficienței energetice.

Valoarea adăugată a UE

Acțiunea UE privind energia din surse regenerabile și eficiența energetică aduce valoare adăugată, deoarece este mai eficientă și mai eficace decât acțiunile individuale ale statelor

¹⁰ JO C 326, 26.10.2012, p. 1.

membre, evitând o abordare fragmentată prin gestionarea tranziției sistemului energetic european într-un mod coordonat.

O abordare europeană permite tuturor statelor membre să își valorifice pe deplin potențialul pentru implementarea eficientă din punctul de vedere al costurilor a energiei din surse regenerabile necesară pentru atingerea obiectivelor Uniunii în materie de climă și energie, asigurând implementarea fără probleme a capacității de producție a energiei din surse regenerabile în toate statele membre.

Obiectivele Uniunii privind energia și clima pentru 2030 sunt obiective colective. În acest sens, politicile coordonate ale Uniunii au o șansă mai mare de a transforma Uniunea într-un continent neutru din punct de vedere climatic până în 2050.

- **Proportionalitatea**

Inițiativa respectă principiul proporționalității. Având în vedere situația geopolitică fără precedent creată de invadarea Ucrainei de către Rusia și prețurile ridicate la energie, există o nevoie clară de acțiuni coordonate și urgente pentru a accelera implementarea surselor regenerabile de energie. Echilibrul dintre obligații și flexibilitatea lăsată la latitudinea statelor membre cu privire la modul de realizare a obiectivelor este considerat adecvat, având în vedere caracterul imperativ al îndeplinirii obiectivelor climatice și energetice pentru 2030 și a obiectivului neutralității climatice prevăzut în Legea europeană a climei, precum și necesitatea urgentă de a reduce atât dependența energetică a Uniunii, cât și prețurile energiei.

- **Alegerea instrumentului**

Prezenta propunere este o directivă de modificare a Directivei (UE) 2018/2001 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de majorare a obiectivului Uniunii privind energia din surse regenerabile pentru 2030 și de consolidare a dispozițiilor referitoare la autorizații din directiva respectivă (articolele 15-17). Prezenta propunere modifică, de asemenea, Directiva 2010/31/UE, prin promovarea instalațiilor solare pe clădiri, și Directiva 2012/27/UE, prin majorarea obiectivului Uniunii în materie de eficiență energetică pentru 2030. Această revizuire a Directivei (UE) 2018/2001, a Directivei 2012/27/UE și a Directivei 2010/31/UE se limitează la ceea ce se consideră necesar pentru a avea obiective privind energia din surse regenerabile și eficiența energetică care să fie în concordanță cu actualul context presant, pentru a spori numărul instalațiilor solare de pe clădiri și pentru a raționaliza procedurile de acordare a autorizațiilor cu scopul de a accelera implementarea energiei din surse regenerabile.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX-POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Consultările cu părțile interesate**

La 18 ianuarie 2022, Comisia a publicat o cerere de contribuții și o consultare publică deschisă cu durata de trei luni pentru a colecta opiniile părților interesate cu privire la procedurile de acordare a autorizațiilor pentru proiectele din domeniul energiei din surse regenerabile. Această consultare publică a fost efectuată în contextul elaborării Recomandării Comisiei privind procedurile de acordare a autorizațiilor și contractele de achiziție de energie electrică, adoptată la 18 mai, alături de prezenta propunere. În acest context, Comisia a organizat, de asemenea, un eveniment la nivel înalt cu părțile interesate și două ateliere cu scopul de a discuta obstacolele și bunele practici existente în procesele de acordare a autorizațiilor din diferitele state membre.

Având în vedere caracterul urgent al propunerii, care este prezentată ca reacție la criza declanșată de invadarea Ucrainei de către Rusia, și necesitatea care rezultă de a accelera urgent implementarea energiei din surse regenerabile, Comisia se bazează pe rezultatele acestor consultări și pe contribuțiile furnizate de principalele părți interesate în cadrul a diferite ateliere, reuniuni și foruri, în special o conferință la nivel înalt privind acordarea de autorizații pentru proiectele privind energia din surse regenerabile și contractele de achiziție de energie electrică și două ateliere privind procedurile de acordare a autorizațiilor pentru proiecte de rețehnologizare în sectorul energiei eoliene și al energiei hidroelectrice.

Rezumatul opiniilor exprimate de părțile interesate

Consultarea publică deschisă a solicitat opiniile a două grupuri de părți interesate cu privire la procedurile de acordare a autorizațiilor: pe de o parte, autorități publice, iar pe de altă parte, promotori de proiecte și asociații.

În răspunsurile lor, 7 din 8 autorități publice (87,5 %) indică lipsa disponibilității amplasamentelor pe uscat sau pe mare ca fiind principala provocare pentru extinderea energiei din surse regenerabile în jurisdicția lor, urmată de lipsa capacității rețelei (62,5 %), de lipsa acceptării de către public/conflictul dintre bunurile publice (50 %) și de durata procedurilor (50 %). Atunci când au fost întrebat despre principalele blocaje din calea prelucrării autorizațiilor pentru proiectele în domeniul energiei din surse regenerabile, autoritățile publice au considerat ca principal obstacol complexitatea coordonării la diferite niveluri de guvernare sau de administrație (75 %), urmată de lipsa de resurse umane (50 %) și de lipsa acceptării de către public sau de conflictul dintre bunurile publice (50 %).

Aproximativ jumătate dintre promotorii de proiecte și asociații (70/155) au clasificat durata procedurilor administrative ca fiind cel mai important obstacol care împiedică materializarea proiectelor în domeniul energiei din surse regenerabile, în timp ce 62 au indicat problemele de racordare la rețea. Respondenții au clasat, de asemenea, printre cele mai importante obstacole concurența în raport cu reglementările de mediu (44) și complexitatea cerințelor sau a procedurilor aplicabile (35). În răspunsurile la întrebările deschise, respondenții au subliniat importanța amenajării teritoriului, și-au exprimat sprijinul pentru utilizări multiple ale spațiului, cum ar fi sistemele agrofotovoltaice, și au solicitat implicarea populației locale. Consultarea publică a lansat, de asemenea, un apel clar la stabilirea unui set armonizat de criterii de desemnare a zonelor adecvate pentru proiecte.

La elaborarea prezentei propuneri, au fost luate în considerare opiniile părților interesate, astfel cum au fost exprimate în cadrul consultării publice deschise și în timpul atelierelor.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Prezenta propunere se bazează pe rezultatele studiului privind simplificarea SRE, care oferă o imagine de ansamblu cuprinzătoare asupra barierelor existente în materie de autorizare, a indicatorilor naționali de performanță, precum și a celor mai bune practici legate de procedurile de acordare a autorizațiilor pentru proiectele în domeniul energiei din surse regenerabile, cu accent pe barierele administrative din sectorul energiei electrice. Raportul intermediar al studiului este publicat în paralel cu adoptarea prezentei inițiative și a Recomandării privind procedurile de acordare a autorizațiilor și contractele de achiziție de energie electrică. Prezenta propunere reflectă, de asemenea, opiniile exprimate de părțile interesate relevante în cursul procesului de consultare.

- **Evaluarea impactului**

Având în vedere caracterul urgent și sensibil din punct de vedere politic al propunerii, nu a fost efectuată nicio evaluare specifică a impactului.

Cu toate acestea, studiul menționat anterior, consultarea publică deschisă și atelierele ample organizate cu părțile interesate, precum și propria analiză a Comisiei oferă informații solide cu privire la problemele legate de procedurile de planificare și de acordare a autorizațiilor, precum și la opțiunile de abordare a acestora.

- **Drepturi fundamentale**

În ceea ce privește coerența cu Carta drepturilor fundamentale, obiectivul general al acestei revizuirii este de a spori eficiența energetică și utilizarea energiei din surse regenerabile și de a reduce emisiile de GES, iar acest lucru este în deplină conformitate cu articolul 37 din cartă, în temeiul căruia politicile Uniunii trebuie să prevadă un nivel ridicat de protecție a mediului și de îmbunătățire a calității acestuia, care să fie asigurat în conformitate cu principiul dezvoltării durabile.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Prezenta propunere modifică o directivă existentă cu privire la promovarea energiei din surse regenerabile și, prin urmare, se estimează că impactul și costurile administrative vor fi moderate, majoritatea structurilor și a normelor necesare fiind deja instituite. Statele membre vor suporta anumite costuri în ceea ce privește punerea în aplicare a noii obligații de identificare a „zonelor pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile”, dar se preconizează că raționalizarea generală a procedurilor va genera economii semnificative de costuri pentru statele membre. Costurile suplimentare aferente unui obiectiv mai ambițios privind energia din surse regenerabile în UE vor fi compensate de alte beneficii economice, de mediu și sociale, cum ar fi un grad mai mare de securitate a aprovizionării, de înlocuirea combustibililor fosili importați din țări terțe și de un grad mai mare de rezistență la externalități, contribuind totodată la absorbția carbonului și la reducerea poluării aerului. Propunerea nu generează costuri suplimentare pentru bugetul UE.

În ceea ce privește modificarea Directivei privind eficiența energetică și a Directivei privind performanța energetică a clădirilor, prezenta propunere nu are implicații asupra bugetului UE. În ceea ce privește costurile pentru statele membre, prezenta propunere modifică directive existente și se bazează în mare măsură pe structuri și norme care sunt deja instituite, în special în ceea ce privește noile dispoziții prezentate în propunerile de reformare a ambelor directive. Statele membre vor suporta anumite costuri pentru a pune în aplicare măsuri suplimentare cu scopul de a contribui la realizarea obiectivului și la îndeplinirea noii obligații privind clădirile, dar se preconizează că aceste măsuri vor genera economii semnificative de costuri pentru gospodării și întreprinderi.

5. ELEMENTE DIVERSE

- **Planurile de punere în aplicare și mecanismele de monitorizare, evaluare și raportare**

După adoptarea prezentei directive de modificare de către colegiitori, în cursul perioadei de transpunere, Comisia va întreprinde următoarele acțiuni pentru a facilita transpunerea acesteia:

- Organizarea de reuniuni cu experții din statele membre responsabili cu transpunerea diferitelor părți ale directivei, pentru a discuta modul de transpunere a acestora și de clarificare a incertitudinilor, fie în contextul acțiunii concertate cu privire la sursele regenerabile de energie (CA-RES), al acțiunii concertate cu privire la performanța

energetică a clădirilor (CA-EPBD) și al acțiunii concertate cu privire la eficiența energetică (CA-EED), fie în cadrul unui comitet.

- Disponibilitatea pentru reuniuni bilaterale și pentru convorbiri cu statele membre în cazul unor întrebări specifice privind transpunerea directivei.

După termenele de transpunere, Comisia va realiza o evaluare cuprinzătoare pentru a stabili dacă statele membre au transpus directiva în mod complet și corect.

Regulamentul (UE) 2018/1999 privind guvernanta uniunii energetice și a acțiunilor climatice a instituit un cadru integrat de planificare, monitorizare și raportare în domeniul energiei și al climei, pentru a monitoriza progresele înregistrate în direcția realizării obiectivelor în materie de climă și energie, în conformitate cu cerințele în materie de transparență prevăzute în Acordul de la Paris. Statele membre trebuiau să prezinte Comisiei, până la sfârșitul anului 2019, planurile lor naționale integrate privind energia și clima, care să acopere cele cinci dimensiuni ale uniunii energetice pentru perioada 2021-2030. Începând din 2023, statele membre trebuie să raporteze o dată la doi ani cu privire la progresele înregistrate în punerea în aplicare a planurilor și, în plus, până la 30 iunie 2023, acestea trebuie să notifice Comisiei proiectele lor de actualizare a planurilor, actualizările finale fiind prevăzute pentru 30 iunie 2024. Prezenta propunere nu va crea un nou sistem de planificare și raportare, ci va face obiectul cadrului existent de planificare și raportare în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999. O viitoare revizuire a Regulamentului privind guvernanta uniunii energetice și a acțiunilor climatice ar permite consolidarea acestor cerințe de raportare.

- **Documente explicative (pentru directive)**

În urma hotărârii Curții Europene de Justiție în cauza Comisia/Belgia (cauza C-543/17), statele membre trebuie să anexeze la notificările măsurilor naționale de transpunere informații suficient de clare și de precise, indicând dispozițiile din legislația națională care transpun dispozițiile unei directive. Acest lucru trebuie să fie prevăzut pentru fiecare obligație, nu numai la „nivel de articol”. În principiu, dacă statele membre respectă această obligație, nu este nevoie să trimită Comisiei documente explicative suplimentare privind transpunerea.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Principalele dispoziții care modifică în mod substanțial Directiva (UE) 2018/2001, Directiva 2012/27/UE și Directiva 2010/31/UE sau care le adaugă elemente noi sunt următoarele:

Articolul 1 alineatul (1) adaugă o nouă definiție la articolul 2 din Directiva (UE) 2018/2001, pentru a defini „zona pretabilă dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile”.

Articolul 1 alineatul (2) modifică articolul 3 alineatul (1) din Directiva (UE) 2018/2001 prin majorarea obiectivului Uniunii privind energia din surse regenerabile la 45 %. Acest articol înlocuiește modificarea articolului 3 alineatul (1) din Directiva (UE) 2018/2001, inclusă în propunerea de modificare a Directivei (UE) 2018/2001, adoptată la 14 iulie 2021¹¹.

Articolul 1 alineatul (3) introduce un nou alineat (2a) la articolul 15, care impune statelor membre să promoveze testarea de noi tehnologii în domeniul energiei din surse regenerabile, aplicând în același timp garanții adecvate.

¹¹ COM(2021) 557.

Articolul 1 alineatul (4) introduce un nou articol 15b privind obligația statelor membre de a identifica zonele terestre și maritime necesare pentru instalarea de centrale pentru producerea de energie din surse regenerabile în vederea îndeplinirii contribuțiilor lor naționale la obiectivul pentru 2030 privind energia din surse regenerabile.

Articolul 1 alineatul (5) introduce un nou articol 15c privind obligația statelor membre de a adopta un plan sau planuri care să desemneze „zone pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile”, care sunt zone deosebit de adecvate pentru instalarea producției de energie din surse regenerabile.

Articolul 1 alineatul (6) înlocuiește articolul 16 din Directiva (UE) 2018/2001, extinzând domeniul de aplicare al procesului de acordare a autorizațiilor, clarificând începerea procesului de acordare a autorizațiilor și solicitând cele mai rapide proceduri administrative și judiciare disponibile pentru căile de atac în contextul unei cereri de proiect în domeniul energiei din surse regenerabile.

Articolul 1 alineatul (7) introduce un nou articol 16a, care reglementează procesul de acordare a autorizațiilor în zonele pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile.

Articolul 1 alineatul (8) introduce un nou articol 16b, care reglementează procesul de acordare a autorizațiilor în afara zonelor pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile.

Articolul 1 alineatul (9) introduce un nou articol 16c, care reglementează procesul de acordare a autorizațiilor pentru instalarea echipamentelor de energie solară în structuri artificiale.

Articolul 1 alineatul (10) introduce un nou articol 16d pentru a asigura faptul că centralele de producție a energiei din surse regenerabile, racordarea acestora la rețea, rețeaua conexă în sine sau activele de stocare sunt considerate ca fiind de interes public superior în scopuri specifice.

Articolul 2 introduce un nou articol 9a în Directiva 2010/31/UE privind obligația statelor membre de a se asigura că noile clădiri sunt pregătite pentru energia solară și de a monta instalații de energie solară pe clădiri. Acest nou articol 9a ar trebui să se reflecte în reformarea Directivei 2010/31/UE, pentru care Comisia a prezentat o propunere la 15 decembrie 2021¹².

Articolul 3 modifică articolul 3 din Directiva 2012/27/UE, pentru a majora obiectivul Uniunii privind eficiența energetică. Această modificare ar trebui să o înlocuiască pe cea prevăzută la articolul 4 alineatul (1) din reformarea Directivei 2012/27/UE, pentru care Comisia a prezentat o propunere la 4 iulie 2021¹³.

Articolul 4 se referă la transpunere.

Articolul 5 se referă la intrarea în vigoare.

Articolul 6 se referă la destinatari.

¹² COM(2021) 802.

¹³ COM(2021) 558.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei (UE) 2018/2001 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, a Directivei 2010/31/UE privind performanța energetică a clădirilor și a Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1) și articolul 194 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁴,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor¹⁵,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) În contextul Pactului verde european¹⁶, Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁷ a stabilit obiectivul ca Uniunea să devină neutră din punct de vedere climatic până în 2050, precum și obiectivul de reducere cu 55 % a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2030. Aceste obiective necesită o tranziție energetică și ponderi semnificativ mai mari ale surselor regenerabile de energie într-un sistem energetic integrat.
- (2) Energia din surse regenerabile joacă un rol fundamental în realizarea acestor obiective, având în vedere că sectorul energetic contribuie în prezent cu peste 75 % din totalul emisiilor de gaze cu efect de seră din Uniune. Prin reducerea acestor emisii de gaze cu efect de seră, energia din surse regenerabile contribuie, de asemenea, la abordarea provocărilor legate de mediu, cum ar fi pierderea biodiversității, și la reducerea poluării în conformitate cu obiectivele Planului de acțiune privind reducerea la zero a poluării.

¹⁴ JO C , , p. .

¹⁵ JO C , , p. .

¹⁶ Comunicarea Comisiei COM(2019) 640 final, Pactul verde european.

¹⁷ Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

- (3) Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului¹⁸ stabilește un obiectiv obligatoriu al Uniunii de atingere a unei ponderi de cel puțin 32 % a energiei din surse regenerabile în cadrul consumului final brut de energie al Uniunii până în 2030. În conformitate cu Planul privind obiectivul climatic¹⁹, ponderea energiei din surse regenerabile în cadrul consumului final brut de energie ar trebui să fie majorată la 40 % până în 2030 în scopul atingerii obiectivului Uniunii privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră²⁰. În acest context, Comisia a propus, în iulie 2021, în cadrul pachetului de punere în aplicare a Pactului verde european, dublarea ponderii energiei din surse regenerabile în mixul energetic în 2030 față de 2020, pentru a ajunge la cel puțin 40 %. Comunicarea REPowerEU²¹ a prezentat un plan pentru ca UE să devină independentă de combustibilii fosili din Rusia cu mult înainte de sfârșitul acestui deceniu. Comunicarea prevede acțiuni consolidate, la începutul perioadei, în ceea ce privește energia eoliană și energia solară, ducând la creșterea ratei medii de implementare, precum și instalarea de capacități suplimentare de energie din surse regenerabile până în 2030 pentru a permite creșterea producției de hidrogen din surse regenerabile. De asemenea, Comisia a invitat colegiitorii să ia în considerare un obiectiv mai ridicat sau mai timpuriu în ceea ce privește energia din surse regenerabile. În acest context, este oportun ca obiectivul Uniunii privind energia din surse regenerabile să fie majorat până la 45 % în vederea unei accelerări semnificative a ritmului actual de implementare a energiei din surse regenerabile, grăbindu-se astfel eliminarea treptată a dependenței UE prin sporirea disponibilității energiei accesibile, sigure și durabile în Uniune.
- (4) Procedurile administrative lungi reprezintă unul dintre principalele obstacole în calea investițiilor în sursele regenerabile de energie și în infrastructura conexă. Printre aceste obstacole se numără complexitatea normelor aplicabile pentru selectarea amplasamentelor și autorizațiile administrative pentru proiecte, complexitatea și durata evaluării impactului proiectelor asupra mediului, problemele legate de racordarea la rețea, constrângerile privind adaptarea specificațiilor tehnologice în timpul procedurii de acordare a autorizațiilor sau problemele de personal ale autorităților care acordă autorizațiile sau ale operatorilor de rețea. Pentru a accelera ritmul implementării proiectelor în domeniul energiei din surse regenerabile, este necesar să se adopte norme care să simplifice și să scurteze procesele de acordare a autorizațiilor.
- (5) Directiva (UE) 2018/2001 raționalizează cerințele pentru a simplifica procedurile administrative de autorizare a centralelor de energie din surse regenerabile prin introducerea unor norme privind organizarea și durata maximă a părții administrative a procesului de acordare a autorizațiilor pentru proiectele în domeniul energiei din surse regenerabile, acoperind toate autorizațiile relevante pentru construirea, retehnologizarea și exploatarea centralelor, precum și pentru racordarea lor la rețea.
- (6) Este necesară o simplificare și o scurtare suplimentară a proceselor administrative de acordare a autorizațiilor într-un mod coordonat și armonizat, pentru a se asigura că Uniunea își atinge obiectivele ambițioase în materie de climă și energie pentru 2030 și

¹⁸ Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).

¹⁹ Comunicarea Comisiei COM(2020) 562 final din 17.9.2020, Stabilirea unui obiectiv mai ambițios în materie de climă pentru Europa în perspectiva anului 2030 – Investirea într-un viitor neutru din punct de vedere climatic, în interesul cetățenilor.

²⁰ Punctul 3 din Comunicarea Comisiei COM(2020) 562.

²¹ REPowerEU: acțiuni europene comune pentru o energie mai accesibilă ca preț, sigură și durabilă, COM(2022) 108 final („Comunicarea REPowerEU”).

obiectivul privind neutralitatea climatică până în 2050, ținând seama totodată de principiul de a nu face rău enunțat în cadrul Pactului verde european. Introducerea unor termene mai scurte și clare pentru deciziile care trebuie luate de autoritățile competente pentru emiterea autorizației pentru instalațiile de energie din surse regenerabile pe baza unei cereri complete va accelera implementarea proiectelor în domeniul energiei din surse regenerabile. Cu toate acestea, este oportun să se facă o distincție între proiectele din zone deosebit de adecvate pentru implementarea proiectelor în domeniul energiei din surse regenerabile, pentru care termenele pot fi în mod special raționalizate (zone pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile), și proiectele situate în afara acestor zone.

- (7) Unele dintre cele mai frecvente probleme cu care se confruntă dezvoltatorii de proiecte în domeniul energiei din surse regenerabile se referă la procedurile stabilite la nivel național sau regional pentru evaluarea impactului proiectelor propuse asupra mediului. Prin urmare, este oportun să se raționalizeze anumite aspecte legate de mediu ale procedurilor și proceselor de acordare a autorizațiilor pentru proiectele în domeniul energiei din surse regenerabile.
- (8) O implementare mai rapidă a proiectelor în domeniul energiei din surse regenerabile ar putea fi sprijinită prin planificarea strategică efectuată de statele membre. Statele membre ar trebui să identifice zonele terestre și maritime necesare pentru instalarea de centrale de producere a energiei din surse regenerabile în vederea îndeplinirii contribuțiilor lor naționale la obiectivul revizuit pentru 2030 privind energia din surse regenerabile, prevăzut la articolul 3 alineatul (1) din Directiva (UE) 2018/2001. Aceste zone ar trebui să reflecte traiectoriile lor estimate și capacitatea instalată totală planificată și ar trebui să fie identificate prin tehnologia din domeniul energiei din surse regenerabile stabilită în planurile naționale actualizate privind energia și clima ale statelor membre în temeiul articolului 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999. Identificarea zonelor terestre și maritime necesare ar trebui să ia în considerare disponibilitatea surselor regenerabile de energie și potențialul oferit de diferitele zone terestre și maritime pentru producția de energie din surse regenerabile în funcție de diferitele tehnologii, cererea de energie preconizată în general și în diferitele regiuni ale statului membru, precum și disponibilitatea infrastructurii relevante de rețea, a capacității de stocare și a altor instrumente de flexibilitate, având în vedere capacitatea necesară pentru a gestiona cantitatea tot mai mare de energie din surse regenerabile.
- (9) Statele membre ar trebui să desemneze ca zone pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile zonele care sunt deosebit de adecvate pentru dezvoltarea de proiecte în domeniul energiei din surse regenerabile, făcând distincție între tehnologii, și în care nu se preconizează că implementarea tipului specific de surse regenerabile de energie va avea un impact semnificativ asupra mediului. La desemnarea zonelor pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile, statele membre ar trebui să evite, în măsura posibilului, zonele protejate și să aibă în vedere planuri de refacere. Statele membre pot desemna zone pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile specifice pentru unul sau mai multe tipuri de centrale de energie din surse regenerabile și ar trebui să indice tipul sau tipurile de energie din surse regenerabile care sunt adecvate pentru a fi produse în fiecare zonă pretabilă dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile.

- (10) Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului²² definește evaluările de mediu ca fiind un instrument important pentru integrarea considerațiilor de mediu în elaborarea și adoptarea planurilor și programelor. Pentru a desemna zone pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile, statele membre ar trebui să elaboreze un plan sau planuri care să cuprindă identificarea zonelor și normele și măsurile de atenuare aplicabile pentru proiectele situate în fiecare zonă pretabilă. Statele membre pot elabora un plan unic pentru toate zonele pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile și pentru toate tehnologiile în domeniul energiei din surse regenerabile sau planuri specifice pentru fiecare tehnologie, care să identifice una sau mai multe zone pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile. Fiecare plan ar trebui să facă obiectul unei evaluări de mediu efectuate în conformitate cu condițiile stabilite în Directiva 2001/42/CE, pentru a se evalua impactul fiecărei tehnologii în domeniul energiei din surse regenerabile asupra zonelor relevante desemnate în planul respectiv. Efectuarea în acest scop a unei evaluări de mediu în conformitate cu Directiva 2001/42/CE ar permite statelor membre să adopte o abordare mai integrată și mai eficientă în ceea ce privește planificarea și să ia în considerare aspectele de mediu într-o etapă incipientă a procesului de planificare la nivel strategic. Acest lucru ar contribui la intensificarea implementării diferitelor surse regenerabile de energie într-un mod mai rapid și mai raționalizat, reducând în același timp la minimum impactul negativ al acestor proiecte asupra mediului.
- (11) În urma adoptării planului sau a planurilor de desemnare a zonelor pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile, statele membre ar trebui să monitorizeze efectele importante ale planurilor și programelor asupra mediului, între altele, în scopul identificării efectelor adverse neprevăzute, într-un stadiu incipient, și pentru a putea lua măsuri de remediere adecvate, în conformitate cu Directiva 2001/42/CE.
- (12) Dispozițiile Convenției Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu²³ („Convenția de la Aarhus”) referitoare la accesul la informații, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, în special dispozițiile referitoare la participarea publicului și la accesul la justiție, rămân aplicabile, după caz.
- (13) Desemnarea zonelor pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile ar trebui să vizeze asigurarea faptului că producția de energie din surse regenerabile din aceste zone, împreună cu centralele existente de energie din surse regenerabile, cu viitoarele centrale de energie din surse regenerabile situate în afara acestor zone și cu mecanismele de cooperare vor fi suficiente pentru a realiza contribuția statelor membre la obiectivul Uniunii privind energia din surse regenerabile prevăzut la articolul 3 alineatul (1) din Directiva (UE) 2018/2001.
- (14) În zonele desemnate ca zone pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile, proiectele în domeniul energiei din surse regenerabile care respectă normele și măsurile identificate în planul sau planurile elaborate de statele

²² Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului.

²³ Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu (JO L 124, 17.5.2005, p. 1).

membre ar trebui să beneficieze de prezumția că nu au efecte semnificative asupra mediului. Prin urmare, ar trebui să existe o derogare de la necesitatea de a efectua o evaluare specifică a impactului asupra mediului la nivel de proiect în sensul Directivei 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului²⁴, cu excepția proiectelor care ar putea avea efecte semnificative asupra mediului într-un alt stat membru sau în cazul în care un stat membru care ar putea fi afectat în mod semnificativ solicită o astfel de evaluare. Obligațiile care decurg din Convenția CEE-ONU de la Espoo din 25 februarie 1991 privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontalier ar trebui să se aplice în continuare statelor membre în cazul în care proiectul ar putea avea un impact transfrontalier semnificativ într-o țară terță.

- (15) Desemnarea zonelor pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile ar trebui să permită centralelor de energie din surse regenerabile, racordării acestora la rețea, precum și instalațiilor de stocare a energiei de la același amplasament situate în aceste zone să beneficieze de previzibilitate și de proceduri administrative raționalizate. În special, proiectele situate în zone pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile ar trebui să beneficieze de proceduri administrative accelerate, inclusiv de un acord tacit în cazul lipsei unui răspuns la termenul stabilit din partea autorității competente cu privire la o etapă administrativă, cu excepția cazului în care proiectul respectiv face obiectul unei evaluări a impactului asupra mediului. Aceste proiecte ar trebui, de asemenea, să beneficieze de termene clar delimitate și de securitate juridică în ceea ce privește rezultatul preconizat al procedurii. În urma depunerii cererii pentru proiecte într-o zonă pretabilă dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile, statele membre ar trebui să efectueze o examinare rapidă a acestor cereri, cu scopul de a identifica dacă este foarte probabil ca vreunul dintre proiecte să genereze efecte negative neprevăzute semnificative – având în vedere sensibilitatea ecologică a zonei geografice în care sunt situate –, care nu au fost identificate în timpul evaluării de mediu a planului sau a planurilor de desemnare a zonelor pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile, efectuată în conformitate cu Directiva 2001/42/CE. Toate proiectele situate în zone zonă pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile ar trebui să fie considerate aprobate la sfârșitul unui astfel de proces de examinare. Numai în cazul în care statele membre au dovezi clare că un anumit proiect este foarte probabil să producă astfel de efecte negative neprevăzute semnificative, statele membre ar trebui, după motivarea unei astfel de decizii, să supună proiectul respectiv unei evaluări de mediu în conformitate cu Directiva 2011/92/UE și, după caz, cu Directiva 92/43/CEE²⁵. Având în vedere necesitatea de a accelera implementarea surselor regenerabile de energie, o astfel de evaluare ar trebui efectuată în termen de șase luni.
- (16) Ținând cont de necesitatea de a accelera implementarea surselor regenerabile de energie, identificarea zonelor pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile nu ar trebui să împiedice instalarea existentă și viitoare de proiecte în domeniul energiei din surse regenerabile în toate zonele disponibile pentru implementarea energiei din surse regenerabile. Astfel de proiecte ar trebui să facă în continuare obiectul obligației de a efectua o evaluare specifică a impactului asupra

²⁴ Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului.

²⁵ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992).

mediului în conformitate cu Directiva 2001/92/UE și ar trebui să facă obiectul procedurilor prevăzute pentru proiectele în domeniul energiei din surse regenerabile situate în afara zonelor pretabile. Pentru a accelera procesul de autorizare la scara necesară pentru atingerea obiectivului privind energia din surse regenerabile stabilit în Directiva (UE) 2018/2001, procedurile aplicabile proiectelor din afara zonelor pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile ar trebui, de asemenea, simplificate și raționalizate prin introducerea unor termene maxime clare pentru toate etapele procedurii, inclusiv evaluări de mediu specifice pentru fiecare proiect.

- (17) Utilizarea multiplă a spațiului pentru producerea de energie din surse regenerabile și alte utilizări ale zonelor terestre și maritime (cum ar fi producția de alimente sau protecția ori refacerea naturii) atenuează constrângerile legate de utilizarea zonelor terestre și maritime. În acest context, amenajarea teritoriului este un instrument important de identificare și orientare a sinergiilor pentru utilizarea zonelor terestre și maritime într-un stadiu incipient. Statele membre ar trebui să exploreze, să permită și să favorizeze utilizările multiple ale zonelor identificate ca urmare a măsurilor de amenajare a teritoriului adoptate.
- (18) Construirea și exploatarea centralelor de energie din surse regenerabile poate duce ocazional la uciderea sau perturbarea păsărilor și a altor specii protejate în temeiul Directivei 92/43/CEE sau al Directivei 2009/147/CE²⁶. Cu toate acestea, o astfel de ucidere sau perturbare nu ar fi considerată deliberată în sensul acestor directive dacă un proiect a adoptat, în timpul construcției și exploatării sale, măsuri adecvate de atenuare pentru a evita coliziunile sau a preveni perturbările și dacă realizează o monitorizare adecvată pentru a evalua eficacitatea unor astfel de măsuri și, în lumina informațiilor colectate, ia măsuri suplimentare, după caz, pentru a se asigura că nu există niciun impact negativ semnificativ asupra populației speciilor în cauză.
- (19) Pe lângă instalarea de noi centrale de energie din surse regenerabile, retehnologizarea centralelor existente de energie din surse regenerabile are un potențial semnificativ de a contribui la realizarea obiectivelor privind energia din surse regenerabile. Întrucât, de obicei, centralele existente de energie din surse regenerabile au fost instalate pe amplasamente cu un potențial semnificativ de surse regenerabile de energie, retehnologizarea poate asigura utilizarea continuă a acestor amplasamente, reducând în același timp necesitatea de a desemna noi amplasamente pentru proiecte în domeniul energiei din surse regenerabile. Retehnologizarea include beneficii suplimentare, cum ar fi racordarea la rețea existentă, un grad probabil mai ridicat de acceptare de către public și de cunoaștere a impactului asupra mediului. Retehnologizarea proiectelor în domeniul energiei din surse regenerabile implică modificarea sau extinderea proiectelor existente în grade diferite. Procesul de acordare a autorizațiilor, inclusiv evaluările de mediu și examinarea, pentru retehnologizarea proiectelor din domeniul energiei din surse regenerabile ar trebui să se limiteze la impactul potențial care rezultă din modificare sau extindere, în comparație cu proiectul inițial.
- (20) Directiva (UE) 2018/2001 introduce proceduri raționalizate de acordare a autorizațiilor pentru retehnologizare. Pentru a răspunde nevoii tot mai mari de retehnologizare a centralelor existente de energie din surse regenerabile și pentru a utiliza pe deplin avantajele pe care le oferă, este oportun să se stabilească o procedură și mai scurtă

²⁶

Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

pentru retehnologizarea centralelor de energie din surse regenerabile situate în zone pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile, inclusiv o procedură de examinare mai scurtă. Pentru retehnologizarea centralelor existente de energie din surse regenerabile situate în afara zonelor pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile, statele membre ar trebui să asigure un proces simplificat și rapid de acordare a autorizațiilor, care nu ar trebui să depășească un an, ținând seama totodată de principiul de a nu face rău enunțat în cadrul Pactului verde european.

- (21) Instalarea de echipamente de energie solară, împreună cu stocarea pe același amplasament și racordarea la rețea aferente, în structurile existente sau viitoare create în alte scopuri decât producția de energie solară, cu excepția suprafețelor artificiale de apă, cum ar fi acoperișurile, zonele de parcare, drumurile și căile ferate, nu ridică, de regulă, probleme legate de utilizările concurente ale spațiului sau de impactul asupra mediului. Prin urmare, aceste instalații pot beneficia de proceduri mai scurte de acordare a autorizațiilor.
- (22) Sursele regenerabile de energie sunt esențiale pentru combaterea schimbărilor climatice, reducerea prețurilor energiei, reducerea dependenței Uniunii de combustibilii fosili și garantarea securității aprovizionării în Uniune. În sensul legislației relevante a Uniunii în domeniul mediului, în evaluările necesare de la caz la caz pentru a stabili dacă o centrală de producere a energiei din surse regenerabile, racordarea sa la rețea, rețeaua conexă sau activele de stocare prezintă un interes public superior într-un anumit caz, statele membre ar trebui să considere că respectivele centrale și infrastructura lor conexă sunt de interes public superior și sunt în serviciul sănătății și siguranței publice, cu excepția cazului în care există dovezi clare că aceste proiecte au efecte negative majore asupra mediului, care nu pot fi atenuate sau compensate. Faptul de a considera că astfel de centrale sunt de interes public superior și sunt în serviciul sănătății și siguranței publice ar permite ca proiectele respective să beneficieze de o evaluare simplificată.
- (23) Pentru a asigura o punere în aplicare fără probleme și eficace a dispozițiilor prevăzute în prezenta directivă, Comisia sprijină statele membre prin intermediul Instrumentului de sprijin tehnic²⁷, care oferă expertiză tehnică personalizată pentru conceperea și punerea în aplicare a reformelor, inclusiv a celor care sporesc utilizarea energiei din surse regenerabile, promovează o mai bună integrare a sistemului energetic, identifică zone specifice deosebit de adecvate pentru instalarea de centrale de producere a energiei din surse regenerabile și raționalizează cadrul pentru procesele de autorizare și de acordare a autorizațiilor pentru centralele de energie din surse regenerabile. Sprijinul tehnic implică, de exemplu, consolidarea capacității administrative, armonizarea cadrelor legislative și schimbul de bune practici relevante.
- (24) Prin urmare, Directiva (UE) 2018/2001 ar trebui modificată în consecință.
- (25) Există o nevoie urgentă de a reduce dependența de combustibilii fosili în clădiri și de a accelera eforturile de decarbonizare și electrificare a consumului de energie al acestora. Pentru a permite instalarea ulterioară, eficientă din punctul de vedere al costurilor, a tehnologiilor solare, toate clădirile noi ar trebui să fie „pregătite pentru energia solară”, respectiv să fie proiectate astfel încât să optimizeze potențialul de generare a energiei solare pe baza radiației solare de pe amplasament, ceea ce va

²⁷ Regulamentul (UE) 2021/240 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 februarie 2021 de instituire a unui Instrument de sprijin tehnic.

permite instalarea avantajoasă a tehnologiilor solare fără intervenții structurale costisitoare. În plus, statele membre ar trebui să asigure implementarea unor instalații solare adecvate pe clădirile noi, atât cele rezidențiale, cât și cele nerezidențiale, precum și pe clădirile nerezidențiale existente. Implementarea pe scară largă a energiei solare în clădiri ar avea o contribuție majoră la protejarea mai eficace a consumatorilor de prețurile tot mai mari și volatile ale combustibililor fosili, ar reduce expunerea cetățenilor vulnerabili la costurile ridicate ale energiei și ar genera beneficii de mediu, economice și sociale mai ample. Pentru a exploata în mod eficient potențialul instalațiilor solare de pe clădiri, statele membre ar trebui să definească criterii de punere în aplicare a implementării instalațiilor solare pe clădiri și eventualele derogări de la acestea, în conformitate cu potențialul tehnic și economic evaluat al instalațiilor de energie solară și cu caracteristicile clădirilor care fac obiectul acestei obligații.

- (26) Prin urmare, Directiva 2010/31/UE ar trebui modificată în consecință.
- (27) Eficiența energetică este un domeniu-cheie de acțiune, în lipsa căruia independența față de combustibilii fosili și importurile de energie din Rusia și decarbonizarea completă a economiei Uniunii nu pot fi realizate. Necesitatea de a capta oportunitățile de economisire a energiei într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor a condus la actuala politică a Uniunii în materie de eficiență energetică. În decembrie 2018, în cadrul pachetului „Energie curată pentru toți europenii” a fost inclus un nou obiectiv principal de eficiență energetică al Uniunii pentru 2030 de cel puțin 32,5 % (față de consumul de energie preconizat pentru 2030). Pentru a spori independența și reziliența și pentru a atinge un obiectiv mai ambițios în materie de climă, îmbunătățirile în materie de eficiență energetică ar trebui să facă obiectul unei creșteri suplimentare, ajungând la cel puțin 39 % pentru energia finală și la 41,5 % pentru energia primară, pe baza previziunilor pentru 2030 ale scenariului de referință din 2007.
- (28) Cu toate acestea, modificarea metodologiei Eurostat de calculare a bilanțului energetic și îmbunătățirile survenite la nivelul previziunilor de modelizare ulterioare impun o modificare a nivelului de referință. Astfel, utilizând aceeași abordare pentru definirea obiectivului, și anume compararea acestuia cu previziunile viitoare ale nivelului de referință, nivelul de ambiție al obiectivului de eficiență energetică al Uniunii pentru 2030 ar trebui stabilit în raport cu previziunile pentru 2030 ale scenariului de referință din 2020, care reflectă contribuțiile naționale prezentate în PNEC. Având în vedere acest nivel de referință actualizat, Uniunea va trebui să își mărească în continuare nivelul de ambiție în materie de eficiență energetică cu cel puțin 13 % în 2030, comparativ cu nivelul eforturilor din scenariul de referință din 2020. Noul mod de exprimare a nivelului de ambiție al obiectivelor Uniunii nu aduce atingere nivelului real al eforturilor necesare.
- (29) Prin urmare, Directiva 2012/27/UE ar trebui modificată în consecință.
- (30) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, a dependenței energetice și a prețurilor energiei, nu poate fi suficient realizat de către statele membre, ci, datorită efectelor acțiunii, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității stabilit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.

- (31) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative²⁸, statele membre s-au angajat ca, în cazuri justificate, să însoțească notificarea măsurilor lor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare ale instrumentelor naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată, în special în urma hotărârii Curții Europene de Justiție în cauza Comisia/Belgia²⁹ (cauza C-543/17),

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări aduse Directivei (UE) 2018/2001

Directiva (UE) 2018/2001 se modifică după cum urmează:

- (1) La articolul 2 se adaugă următorul punct:

9a. „zonă pretabilă dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile” înseamnă o locație specifică, terestră sau maritimă, care a fost desemnată de un stat membru ca fiind deosebit de adecvată pentru instalarea de centrale de producere a energiei din surse regenerabile, altele decât instalațiile de ardere pe bază de biomasă.

- (2) La articolul 3, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre asigură în mod colectiv faptul că ponderea energiei din surse regenerabile în consumul final brut de energie al Uniunii în 2030 este de cel puțin 45 %.”

- (3) La articolul 15 se introduce următorul alineat (2a):

„(2a) Statele membre promovează testarea de noi tehnologii în domeniul energiei din surse regenerabile în proiecte-pilot într-un mediu real, pentru o perioadă limitată de timp, în conformitate cu legislația UE aplicabilă și însoțite de garanții adecvate pentru a garanta funcționarea în condiții de siguranță a sistemului de energie electrică și pentru a evita efectele disproporționate asupra funcționării pieței interne, sub supravegherea unei autorități competente.”

- (4) Se adaugă următorul articol 15b:

„Articolul 15b

Cartografierea zonelor necesare pentru contribuțiile naționale la obiectivul pentru 2030 privind energia din surse regenerabile

- (1) Până la [un an de la intrarea în vigoare], statele membre identifică zonele terestre și maritime necesare pentru instalarea centralelor de producere a energiei din surse regenerabile care sunt necesare pentru îndeplinirea contribuțiilor lor naționale la obiectivul pentru 2030 privind energia din surse regenerabile, în conformitate cu articolul 3 din prezenta directivă. Aceste zone sunt proporționale cu traiectoriile estimate și cu capacitatea instalată totală planificată pentru fiecare tehnologie în domeniul energiei din surse regenerabile, stabilite în planurile naționale privind energia și clima ale statelor

²⁸ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

²⁹ Hotărârea Curții de Justiție din 8 iulie 2019 în cauza Comisia/Belgia, C-543/17, ECLI: EU: C:2019:573.

membre, astfel cum au fost actualizate în temeiul articolului 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999.

- (2) La identificarea zonelor menționate la alineatul (1), statele membre iau în considerare:
- (a) disponibilitatea surselor regenerabile de energie și potențialul de producere a energiei din surse regenerabile al diferitelor tehnologii în zonele terestre și maritime;
 - (b) cererea de energie preconizată;
 - (c) disponibilitatea infrastructurii de rețea relevante, a capacității de stocare și a altor instrumente de flexibilitate sau potențialul de a crea o astfel de infrastructură de rețea și capacitate de stocare.
- (3) Statele membre favorizează utilizările multiple ale zonelor identificate ca urmare a obligației prevăzute la alineatul (1).”
- (5) Se adaugă următorul articolul 15c:

„Articolul 15c

Zone pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile

- (1) Până la [doi ani de la intrarea în vigoare], statele membre adoptă unul sau mai multe planuri care desemnează, în cadrul zonelor menționate la articolul 15b alineatul (1), zone pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile pentru unul sau mai multe tipuri de surse regenerabile de energie. În planul sau planurile respective, statele membre:
- (a) desemnează zone terestre și maritime suficient de omogene în care nu se preconizează că implementarea unui anumit tip sau a unor anumite tipuri de energie din surse regenerabile va avea un impact semnificativ asupra mediului, având în vedere particularitățile teritoriului selectat. Prin aceasta, statele membre:
 - acordă prioritate suprafețelor artificiale și construite, cum ar fi acoperișurile, zonele de infrastructură de transport, zonele de parcare, depozitele de deșeuri, siturile industriale, minele, corpurile de apă interioare artificiale, lacurile și rezervoarele și, după caz, stațiile de tratare a apelor urbane reziduale, precum și terenurilor degradate care nu pot fi utilizate pentru agricultură;
 - exclud siturile Natura 2000 și parcurile și rezervațiile naturale, rutele identificate de migrație a păsărilor, precum și alte zone identificate pe baza hărților de sensibilitate și a instrumentelor menționate la punctul următor, cu excepția suprafețelor artificiale și construite situate în zonele respective, cum ar fi acoperișurile, zonele de parcare sau infrastructura de transport;
 - utilizează toate instrumentele și seturile de date adecvate pentru a identifica zonele în care centralele de energie din surse regenerabile nu ar avea niciun impact semnificativ asupra mediului, inclusiv cartografierea zonelor sensibile de faună sălbatică;
 - (b) stabilesc norme adecvate pentru zonele pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile desemnate, inclusiv cu

privire la măsurile de atenuare care trebuie adoptate pentru instalarea de centrale de energie din surse regenerabile, pentru instalațiile de stocare a energiei de la același amplasament, precum și pentru activele necesare pentru conectarea acestora la rețea, cu scopul de a evita sau, dacă nu este posibil, de a reduce în mod semnificativ efectele negative asupra mediului care pot apărea. După caz, statele membre se asigură că se aplică măsuri de atenuare adecvate pentru a preveni situațiile descrise la articolul 6 alineatul (2) și la articolul 12 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE, la articolul 5 din Directiva 2009/147/CEE și la articolul 4 alineatul (1) litera (a) punctele (i) și (ii) din Directiva 2000/60/CE. Aceste norme sunt orientate către particularitățile fiecărei zone pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile identificate, către tehnologia sau tehnologiile din domeniul energiei din surse regenerabile care urmează să fie implementate în fiecare zonă și către efectele identificate asupra mediului. Respectarea acestor norme și punerea în aplicare a măsurilor de atenuare adecvate de către proiectele individuale conduc la prezumția că proiectele nu încalcă dispozițiile respective, fără a aduce atingere articolului 16a alineatele (4) și (5). În cazul în care noile măsuri de atenuare menite să prevină pe cât posibil uciderea sau perturbarea speciilor protejate în temeiul Directivei 92/43/CEE a Consiliului și al Directivei 2009/147/CEE sau orice alt impact asupra mediului nu au fost testate pe scară largă în ceea ce privește eficacitatea lor, statele membre pot permite utilizarea lor pentru unul sau mai multe proiecte-pilot pentru o perioadă determinată, cu condiția ca eficacitatea acestor măsuri să fie monitorizată îndeaproape și să fie luate imediat măsuri adecvate în cazul în care respectivele măsuri de atenuare nu se dovedesc a fi eficace.

În cadrul planului, statele membre explică evaluarea efectuată pentru a identifica fiecare zonă pretabilă dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile desemnată pe baza criteriilor stabilite la litera (a) și pentru a identifica măsurile de atenuare adecvate.

- (2) Înainte de adoptare, planul sau planurile de desemnare a zonelor pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile sunt supuse unei evaluări de mediu efectuate în conformitate cu condițiile stabilite în Directiva 2001/42/CE și, acolo unde este cazul, dacă includ suprafețe artificiale și construite situate în cadrul unor situri Natura 2000 și susceptibile de a avea un impact semnificativ asupra siturilor respective, sunt supuse evaluării corespunzătoare în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE.
 - (3) Planul sau planurile care desemnează zone pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile se publică și se revizuiesc periodic, cel puțin în contextul actualizării planurilor naționale privind energia și clima în temeiul articolului 14 din Regulamentul (UE) 2018/1999.”
- (6) Articolul 16 se înlocuiește cu următorul text:

Organizarea și principiile de bază ale procesului de acordare a autorizațiilor

- (1) Procesul de acordare a autorizațiilor acoperă toate autorizațiile administrative relevante pentru construirea, rețehnologizarea și exploatarea centralelor de producere a energiei din surse regenerabile, a instalațiilor de stocare a energiei de pe același amplasament, precum și a activelor necesare pentru racordarea acestora la rețea, inclusiv autorizațiile de racordare la rețea și evaluările de mediu, acolo unde acestea sunt necesare. Procesul de acordare a autorizațiilor cuprinde toate procedurile, de la confirmarea valabilității cererii în conformitate cu alineatul (2) până la notificarea deciziei finale privind rezultatul procedurii de către autoritatea sau autoritățile relevante.
- (2) În termen de cel mult 14 zile, în cazul centralelor situate în zone pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile, și de cel mult o lună, în cazul centralelor situate în afara zonelor pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile, de la primirea cererii, autoritatea competentă validează cererea sau, în cazul în care dezvoltatorul proiectului nu a transmis toate informațiile necesare pentru prelucrarea unei cereri, solicită dezvoltatorului să depună o cerere completă în termen de 14 zile de la această solicitare. În cazul în care dezvoltatorul proiectului nu depune o cerere completă în acest termen, autoritatea competentă poate respinge cererea în scris. În cazul respingerii, autoritatea competentă își justifică decizia. Dezvoltatorul proiectului poate depune o nouă cerere în orice moment după respingere. Data confirmării valabilității cererii de către autoritatea competentă servește drept început al procesului de acordare a autorizației.
- (3) Statele membre instituie sau desemnează unul sau mai multe puncte de contact. Aceste puncte de contact, la cererea solicitantului, furnizează îndrumări și ajutor pe parcursul întregului proces administrativ de solicitare și de acordare a autorizațiilor. Solicitantul nu este nevoit să contacteze decât un singur punct de contact pentru întregul proces. Punctul de contact îndrumă solicitanții pe tot parcursul procesului administrativ de depunere a cererilor de acordare a autorizațiilor, inclusiv în etapele privind mediul, în mod transparent, până în momentul emiterii de către autoritățile responsabile a uneia sau mai multor decizii la finalul procesului, furnizează solicitanților toate informațiile necesare și implică, atunci când este cazul, și alte autorități administrative. Punctul de contact asigură respectarea termenelor pentru procedurile de acordare a autorizațiilor stabilite în prezenta directivă. Solicitanții pot depune documentele relevante și în format digital. Până la [2 ani de la intrarea în vigoare], statele membre se asigură că toate procedurile sunt efectuate în format electronic.
- (4) Punctul de contact pune la dispoziție un manual de proceduri pentru dezvoltatorii de centrale de producere de energie din surse regenerabile și publică informațiile respective și online, abordând de asemenea, în mod distinct, proiectele de mici dimensiuni și proiectele autoconsumatorilor de energie din surse regenerabile. Informațiile disponibile online indică punctul de contact competent pentru cererea solicitantului. În cazul în care un stat membru are mai multe puncte de contact, informațiile disponibile online indică punctul de contact competent pentru cererea solicitantului.

- (5) Statele membre se asigură că solicitanții au acces facil la proceduri simple pentru soluționarea litigiilor privind procesul de acordare a autorizațiilor și de emitere a autorizațiilor de construcție și exploatare a centralelor de energie din surse regenerabile, inclusiv, acolo unde este cazul, la mecanisme alternative de soluționare a litigiilor.
 - (6) Termenele prevăzute la articolele 16a, 16b și 16c se aplică fără a aduce atingere căilor de atac judiciare, măsurilor reparatorii și altor proceduri în fața unei instanțe judecătorești și nici mecanismelor alternative de soluționare a litigiilor, inclusiv procedurilor de depunere a plângerilor și căilor de atac și măsurilor reparatorii extrajudiciare, și pot fi prelungite pe durata acestor proceduri.
 - (7) Statele membre se asigură că, în contextul unui proiect de dezvoltare a unei centrale de producere a energiei din surse regenerabile sau de racordare a unei astfel de centrale la rețea, căile de atac administrative și judiciare, inclusiv cele legate de aspectele de mediu, fac obiectul celei mai rapide proceduri administrative și judiciare disponibile la nivelul național, regional și local relevant.”
- (7) Se adaugă următorul articol 16a:

Articolul 16a

Procesul de acordare a autorizațiilor în zonele pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile

- (1) Statele membre se asigură că procesul de acordare a autorizațiilor menționat la articolul 16 alineatul (1) nu depășește un an pentru proiectele din zonele pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile. Acest termen de un an poate fi prelungit cu până la trei luni, dacă este justificat în mod corespunzător din motive legate de circumstanțe excepționale. Într-un astfel de caz, statele membre informează în mod clar dezvoltatorul proiectului cu privire la circumstanțele extraordinare care au justificat prelungirea.
- (2) Procesul de acordare a autorizațiilor pentru rețehnologizarea centralelor și pentru instalațiile noi cu o capacitate electrică mai mică de 150 kW, pentru instalațiile de stocare a energiei de pe același amplasament (și pentru racordarea lor la rețea), situate în zone pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile nu depășește șase luni. Dacă se justifică în mod corespunzător din motive legate de circumstanțe excepționale, de pildă din motive imperative de siguranță, când proiectul de rețehnologizare are un impact major asupra rețelei sau asupra capacității, dimensiunii sau performanței inițiale a instalației, acest termen de un an poate fi prelungit cu până la trei luni. Statele membre informează în mod clar dezvoltatorul proiectului cu privire la circumstanțele extraordinare care justifică prelungirea.
- (3) Fără a aduce atingere alineatelor (4) și (5), prin derogare de la articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2011/92/UE și de la punctul 3 literele (a), (b), (d), (h), (i) și punctul 6 litera (c), individual sau coroborat cu punctul 13 litera (a), din anexa II la directiva respectivă – în ceea ce privește proiectele în domeniul energiei din surse regenerabile –, cererile noi pentru centralele de producere a energiei din surse regenerabile, cu excepția instalațiilor de ardere pe bază de biomasă, inclusiv rețehnologizarea centralelor, în zonele pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile deja desemnate

pentru tehnologia respectivă, instalațiile de stocare de pe același amplasament, precum și racordarea lor la rețea, sunt exceptate de la obligația de a efectua o evaluare specifică a impactului asupra mediului în temeiul articolului 2 alineatul (1) din Directiva 2011/92/UE, cu condiția ca aceste proiecte să respecte normele și măsurile stabilite în conformitate cu articolul 15c alineatul (1) litera (b). Derogarea de la aplicarea Directivei 2011/92/UE menționată anterior nu se aplică proiectelor care ar putea avea efecte semnificative asupra mediului într-un alt stat membru sau în cazul în care un stat membru care ar putea fi afectat în mod semnificativ solicită acest lucru, astfel cum se prevede la articolul 7 din directiva menționată.

Prin derogare de la articolul 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE, centralele menționate la primul paragraf nu fac obiectul unei evaluări a efectelor lor asupra siturilor Natura 2000.

- (4) Autoritățile competente ale statelor membre efectuează o examinare a cererilor menționate la alineatul (3). Examinarea are scopul de a identifica dacă este foarte probabil ca vreunul dintre proiecte să genereze efecte negative neprevăzute semnificative, având în vedere sensibilitatea ecologică a zonei geografice în care sunt situate, care nu au fost identificate în timpul evaluării de mediu a planului sau a planurilor de desemnare a zonelor pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile de energie, efectuată în conformitate cu Directiva 2001/42/CE și, dacă este cazul, cu Directiva 92/43/CEE. Examinarea efectuată pentru retehnologizarea proiectelor se limitează la impactul potențial care rezultă din modificare sau extindere, în comparație cu proiectul inițial.

În scopul unei astfel de examinări, dezvoltatorul proiectului furnizează informații cu privire la caracteristicile proiectului, la conformitatea acestuia cu normele și măsurile identificate în conformitate cu articolul 15c alineatul (1) litera (b) și (c), pentru zona pretabilă specifică, la eventualele măsuri suplimentare adoptate de proiect și la modul în care aceste măsuri abordează impactul asupra mediului. Această examinare se finalizează în termen de 30 de zile de la data depunerii cererilor pentru centrale noi de energie din surse regenerabile, cu excepția cererilor pentru instalații cu o capacitate electrică mai mică de 150 kW. Pentru astfel de instalații și pentru cererile noi de retehnologizare a centralelor, etapa de examinare se finalizează în termen de 15 zile.

- (5) În urma procesului de examinare, cererile menționate la alineatul (3) sunt autorizate din perspectiva mediului, fără a fi necesară o decizie expresă din partea autorității competente, cu excepția cazului în care autoritatea competentă adoptă o decizie administrativă, motivată în mod corespunzător și bazată pe dovezi clare, conform căreia un anumit proiect este foarte probabil să aibă efecte negative neprevăzute semnificative, având în vedere sensibilitatea ecologică a zonei geografice în care este situat, care nu pot fi atenuate prin măsurile identificate în planul sau planurile de desemnare a zonelor pretabile sau propuse de dezvoltator pentru proiect. Decizia respectivă este pusă la dispoziția publicului. Astfel de proiecte fac obiectul unei evaluări în conformitate cu Directiva 2011/92/UE și, dacă este cazul, al unei evaluări în temeiul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE, care se efectuează în termen de șase luni de la decizia de examinare.

- (6) În cadrul procesului de acordare a autorizațiilor pentru cererile menționate la alineatele (1) și (2), lipsa unui răspuns din partea organelor administrative competente în termenul stabilit determină ca etapa administrativă specifică să fie considerată aprobată, cu excepția cazurilor în care proiectul respectiv face obiectul unei evaluări a impactului asupra mediului în conformitate cu alineatul (5). Toate deciziile rezultate vor fi puse la dispoziția publicului.
- (8) Se adaugă următorul articol 16b:

Articolul 16b

Procesul de acordare a autorizațiilor în afara zonelor pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile

- (1) Statele membre se asigură că procesul de acordare a autorizațiilor menționat la articolul 16 alineatul (1) nu depășește doi ani în cazul proiectelor din afara zonelor pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile. Acest termen de doi ani poate fi prelungit cu până la trei luni, dacă este justificat în mod corespunzător din motive legate de circumstanțe excepționale. Într-un astfel de caz, statele membre informează în mod clar dezvoltatorul proiectului cu privire la circumstanțele extraordinare care au justificat prelungirea.
- (2) În cazul în care este necesară o evaluare de mediu în temeiul Directivei 2011/92/UE sau al Directivei 92/43/CEE, aceasta se efectuează în cadrul unei proceduri unice care combină toate evaluările relevante pentru un anumit proiect. În cazul în care este necesară o astfel de evaluare a impactului asupra mediului, autoritatea competentă, ținând seama de informațiile furnizate de dezvoltatorul proiectului, emite un aviz privind domeniul de aplicare și nivelul de detaliu al informațiilor care trebuie incluse de dezvoltatorul proiectului în raportul de evaluare a impactului asupra mediului, al cărui domeniu de aplicare nu se extinde ulterior. În cazul în care proiectele specifice au adoptat măsuri adecvate de atenuare, eventuala ucidere sau perturbare a speciilor protejate în temeiul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE și al articolului 5 din Directiva 2009/147/CE nu este considerată deliberată. În cazul în care noile măsuri de atenuare menite să prevină pe cât posibil uciderea sau perturbarea speciilor protejate în temeiul Directivei 92/43/CEE a Consiliului și al Directivei 2009/147/CEE sau orice alt impact asupra mediului nu au fost testate pe scară largă în ceea ce privește eficacitatea lor, statele membre pot permite utilizarea lor pentru unul sau mai multe proiecte-pilot pentru o perioadă determinată, cu condiția ca eficacitatea acestor măsuri să fie monitorizată îndeaproape și să fie luate imediat măsuri adecvate, în cazul în care respectivele măsuri de atenuare nu se dovedesc a fi eficiente. Procesul de acordare a autorizațiilor pentru rețehnologizarea proiectelor și pentru instalațiile noi cu o capacitate electrică mai mică de 150 kW, pentru instalațiile de stocare de pe același amplasament (și pentru racordarea lor la rețea), situate în afara zonelor pretabile dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile, nu depășește un an, inclusiv evaluările de mediu, în cazul în care sunt prevăzute în legislația relevantă. Acest termen de un an poate fi prelungit cu până la trei luni, dacă este justificat în mod corespunzător din motive legate de circumstanțe excepționale. Statele membre informează în mod clar dezvoltatorii cu privire la circumstanțele extraordinare care au justificat prelungirea.

Statele membre facilitează re tehnologizarea proiectelor situate în afara zonelor pretabile, asigurându-se că, în cazul în care este necesară o evaluare de mediu a unui proiect în temeiul legislației de mediu a Uniunii, o astfel de evaluare se limitează la efectele potențiale care rezultă din modificare sau prelungire, în comparație cu proiectul inițial.”

- (9) Se adaugă următorul articol 16c:

„Articolul 16c

Procesul de acordare a autorizațiilor pentru instalarea echipamentelor de energie solară în structuri artificiale

- (1) Statele membre se asigură că procesul de acordare a autorizațiilor menționat la articolul 16 alineatul (1) pentru instalarea de echipamente de energie solară, inclusiv instalații solare integrate în clădiri, în structurile artificiale existente sau viitoare, cu excepția suprafețelor artificiale de apă, nu depășește trei luni, cu condiția ca scopul principal al acestor structuri să nu fie producția de energie solară. Prin derogare de la articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2011/92/UE și de la punctul 3 literele (a) și (b), individual sau coroborat cu punctul 13 litera (a), din anexa II la directiva respectivă, o astfel de instalare de echipamente solare este scutită, dacă este cazul, de obligația de a face obiectul unei evaluări specifice a impactului asupra mediului în temeiul articolului 2 alineatul (1) din Directiva 2011/92/UE.”

- (10) Se adaugă articolul 16d cu următorul text:

„Articolul 16d

Interesul public superior

În termen de [trei luni de la intrarea în vigoare], până la atingerea neutralității climatice, statele membre se asigură că, în cadrul procesului de acordare a autorizațiilor, planificarea, construcția și exploatarea centralelor de producere a energiei din surse regenerabile, racordarea lor la rețea și rețeaua aferentă în sine, precum și activele de stocare sunt considerate de interes public superior și că sunt în serviciul sănătății și siguranței publice, atunci când se pun în balanță interesele juridice în cazuri individuale, în sensul articolului 6 alineatul (4) și al articolului 16 alineatul (1) litera (c) din Directiva 92/43/CEE, al articolului 4 alineatul (7) din Directiva 2000/60/CE și al articolului 9 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2009/147/CE.”

Articolul 2

Modificarea Directivei 2010/31/UE

Directiva 2010/31/UE se modifică după cum urmează:

- (1) Se adaugă următorul articol 9a:

„Articolul 9a

Energia solară în clădiri

Statele membre se asigură că toate clădirile noi sunt proiectate astfel încât să își optimizeze potențialul de generare a energiei solare pe baza radiației solare din

cadrul amplasamentului, ceea ce va permite instalarea ulterioară, eficientă din punctul de vedere al costurilor, a tehnologiilor solare.

Statele membre asigură implementarea unor instalații de energie solară adecvate:

- (a) până la 31 decembrie 2026, pentru toate clădirile publice și comerciale noi cu o suprafață utilă mai mare de 250 de metri pătrați;
- (b) până la 31 decembrie 2027, pentru toate clădirile publice și comerciale existente cu o suprafață utilă mai mare de 250 de metri pătrați și
- (c) până la 31 decembrie 2029, pentru toate clădirile rezidențiale noi.

Statele membre definesc și pun la dispoziția publicului criterii la nivel național pentru punerea în aplicare a acestor obligații și eventuale derogări pentru anumite tipuri de clădiri, în conformitate cu potențialul tehnic și economic evaluat al instalațiilor de energie solară și cu caracteristicile clădirilor care fac obiectul acestei obligații.

Articolul 3 **Modificarea Directivei 2012/27/UE**

Directiva 2012/27/UE se modifică după cum urmează:

- (1) la articolul 3, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Statele membre asigură în mod colectiv o reducere a consumului de energie cu cel puțin 13 % până în 2030, comparativ cu previziunile scenariului de referință din 2020, astfel încât consumul final de energie al Uniunii să nu fie mai mare de 750 Mtep, iar consumul de energie primară al Uniunii să nu depășească 980 Mtep până în 2030.”

Articolul 4 **Transpunere**

- (1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a asigura respectarea articolului 1 alineatul (10) cel târziu până la [trei luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive].

Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru asigurarea respectării articolului 1 alineatele (1), (2), (3), (4), (6), (8) și (9) și a articolului 3 cel târziu până la [un an de la intrarea în vigoare a prezentei directive].

Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a asigura respectarea articolului 1 alineatele (5) și (7) și a articolului 2 cel târziu până la [doi ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive].

Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor dispoziții.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 5
Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 6
Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,
Președinta

Pentru Consiliu,
Președintele